

УДК 343.137

DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.4486526>

Д.В. КОЗАРИЙЧУК,

аспірант Інституту права імені князя Володимира Великого
Міжрегіональної академії управління персоналом, м. Київ, Україна;
e-mail: d.v.kozariychuk@gmail.com;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1687-2017>

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ОСОБИ ПРИ ВИКОНАННІ СУДОВИХ РІШЕНЬ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ МЕДИЧНОГО ХАРАКТЕРУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

D.V. KOZARIYCHUK,

Postgraduate Student of a Ph.D., Institute of Law named after Prince Vladimir the Great,
Interregional Academy of Personnel Management, Kyiv, Ukraine; e-mail: d.v.kozariychuk@gmail.com;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1687-2017>

HUMAN RIGHTS GUARANTEES IN THE ENFORCEMENT OF JUDICIAL DECISIONS ON THE USE OF COERCIVE MEDICAL MEASURES IN CRIMINAL PROCEEDINGS

АНОТАЦІЇ (ABSTRACTS), КЛЮЧОВІ СЛОВА (KEY WORDS)

Постановка проблеми. Визначено недостатню вивченість ролі реалізації прав особи при виконанні судових рішень про застосування примусових заходів медичного характеру у кримінальному провадженні на фіксації першочерговості захисту прав, свобод і законних інтересів громадянина. **Завданнями статті** є визначення особливостей реалізації прав людини в ході кримінального провадження, обумовлення проблематичності застосування примусових заходів медичного характеру, розкрити особливості впливу сучасної судової практики на застосування примусових заходів медичного характеру. **Методи.** Під час дослідження застосовувались загальнонаукові методи (аналіз, систематизація) для визначення категорій права, що характеризують забезпечення прав особи при виконанні судових рішень про застосування примусових заходів медичного характеру, а також спеціальні методи, зокрема: догматичний – з метою тлумачення кримінальних процесуальних категорій; системно-структурний – для характеристики елементів прав особи при виконанні судових рішень; моделювання – для формулювання пропозицій до законодавства щодо удосконалення прав особи при виконанні судових рішень. **Результати.** Розглянуто регламентуючі положення Кримінального процесуального Кодексу в контексті застосування примусових заходів медичного характеру. Обумовлено обмеженість доступу до правосуддя, втрату функції додаткової гарантії реалізації прав на захисника чи законного представника в сучасному кримінальному провадженні. Розглянуто позицію Верховного Суду відносно реалізації права на здійснення судового перегляду за власним бажанням особи, яка примусово утримується у психоневрологічному закладі. Охарактеризовано варіанти припинення застосування примусових заходів медичного характеру на основі зміни рішення психіатричної комісії. Проаналізовано доцільність проведення медичного огляду осіб, відносно яких застосовані примусові заходи медичного характеру, з метою вчасного виявлення змін у клінічній картині захворювання. Відзначено, що керівництво психоневрологічного закладу та адміністрація кримінально-виконавчої установи зобов'язані гарантувати безперешкодну можливість проведення обстеження особи обраним незалежним фахівцем на території закладу. Проаналізовано завдання діяльності Прокуратури відносно застосування примусових заходів медичного характеру. Охарактеризовано роль прокуратури у реалізації наглядових функцій за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальному провадженні щодо примусових заходів медичного характеру. **Висновки.** Зазначено, що одним із найбільш пріоритетних напрямів сучасної судово-правової реформи в Україні є вдосконалення кримінального процесуального законодавства і, зокрема, провадження по виконанню судових рішень про застосування примусових заходів медичного характеру.

Ключові слова: досудове розслідування; право особи; примусові заходи; кримінальне провадження; медичні показники; судові рішення

***

Problem statement. Insufficient study of the role of realization of individual rights in the execution of court decisions on the application of coercive measures of a medical nature in criminal proceedings to fix the priority of protection of the rights, freedoms and legitimate interests of citizens. The **purposes** of the article are to determine the peculiarities of the implementation of human rights in criminal proceedings, to determine the problems of the application of coercive measures of a medical nature, to reveal the features of modern judicial practice on the application of coercive measures of a medical nature. **Methods.** During the study, general scientific methods (analysis, systematization) were used to determine the categories of law that characterize the rights of the individual in the execution of court decisions on the application of coercive measures of a medical nature, as well as special methods, in particular: dogmatic – to interpret criminal procedural categories; system-structural – to characterize the elements of individual rights in the execution of court decisions; modeling – to formulate proposals to the legislation on the improvement of individual rights in the execution of court decisions. **Results.** The regulatory provisions of the Criminal Procedure Code in the context of the application of coercive measures of a medical nature are considered. Due to limited access to justice, the loss of the function of an additional guarantee of the rights to a lawyer or legal representative in modern criminal proceedings. The position of the Supreme Court regarding the exercise of the right to a judicial review at one's own request of a person who is forcibly detained in a psychoneurological institution is considered. Variants of termination of application of compulsory measures of medical character based on change of the decision of the psychiatric commission are characterized. The expediency of conducting a medical examination of persons against whom coercive measures of a medical nature have been applied, in order to detect changes in the clinical picture of the disease in a timely manner. It is noted that the management of the psychoneurological institution and the administration of the penitentiary institution are obliged to guarantee the unimpeded possibility of conducting an examination of the person by a selected independent specialist on the territory of the institution. The tasks of the Prosecutor's Office regarding the application of coercive measures of a medical nature are analyzed. The role of the prosecutor's office in the implementation of supervisory functions for compliance with the law in the execution of court decisions in criminal proceedings concerning coercive measures of a medical nature is described. **Conclusions.** It is noted that one of the most priority areas of modern judicial reform in Ukraine is the improvement of criminal procedure legislation and, in particular, the implementation of court decisions on the application of coercive measures of a medical nature.

Key words: *pre-trial investigation; individual right; coercive measures; criminal proceedings; medical indicators; court decision*

Постановка проблеми

Впровадження принципів правової держави є гарантією реалізації прав, свобод і законних інтересів громадян України при виконанні судових рішень. Виконання судових рішень має проводитися у межах чітких стандартів прийнятих міжнародних нормативно-правових документів, згода на правову юрисдикцію яких визначена Верховною Радою України, правових норм діючого українського законодавства. Детальне та постійне врахування визначених норм, передусім, має здійснюватися у межах виконання судових рішень, де передбачаються ситуативні лімітування у ситуаціях, визначених законом, прав і свобод громадянина. Реалізація завдань кримінального провадження не є можливим без проведення запобіжних заходів. У зв'язку з визначеними межами дослідження питання застосування примусових заходів медичного характеру, законного встановлення ліміту прав особи акцентує увагу значної кількості науковців.

Так, В.Л. Кириченко здійснила аналіз дискримінаційних аспектів кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. А також надала науковій пропозиції стосовно забезпечення балансу су-

пільного та приватного інтересу передбачити обов'язкову участь прокурора та захисника і законного представника під час розгляду комісією лікарів-психіатрів шляхом винесення питання про необхідність продовження, зміни або припинення примусових заходів медичного характеру [1]. Д. Виткаускас розглянув особливості захисту прав на справедливий судовий розгляд в рамках Європейської конвенції про захист прав людини, що надало можливість в рамках дослідження акцентувати увагу на важливості незалежного суду [2]. В. Смирнова-Бартенева розглянула питання діяльності прокурора при виконанні судових рішень, пов'язаних із застосуванням примусових заходів медичного характеру, що дозволило встановити роль представників прокуратури у забезпеченні прав особи при виконанні судових рішень про застосування примусових заходів медичного характеру [3]. Ч. Ван, Н. Лі, М. Цзян, К. Діра, Ч.-Р. Сі (Wang, Li, Jiang, Deara and Hsieh, 2017) систематизували записи про судовий розгляд зловживань як потенціальний показник якості медичного обслуговування в Китаї [4]. М. Болкато, М. Санавіо, Д. Родрігес, А. Априле (Bolcato, Sanavio, Rodriguez and Aprile, 2020) представили пропозиції щодо

застосування показника якості для медико-правових консультацій у галузі медичної відповідальності [5]. М. Шепець (Seres, 2018) акцентував увагу на криміналізації діяльності лікаря, порушення ним етичних професійних норм, що призводить до інвалідності чи смерті пацієнта [6]. Разом із тим, саме щодо України потребують актуалізації висловлені новації.

Звідси, мета статті – встановити юридичні закономірності забезпечення прав особи при виконанні судових рішень про застосування примусових заходів медичного характеру у кримінальному провадженні в контексті сучасних норм кримінального процесуального права в Україні. Наукова новизна роботи полягає у наявності оновленого наукового підходу до застосування примусових заходів медичного характеру у кримінальному провадженні відповідно до внесених змін у регулюючі нормативно-правові документи, щодо чого встановлено циклічність дій судової установи, прокуратури та адміністрації лікувального закладу в забезпеченні прав особи при виконанні судових рішень. Завданнями роботи є визначення особливостей реалізації прав людини в ході кримінального провадження, обумовлення проблематичності застосування примусових заходів медичного характеру, розкрити особливості впливу сучасної судової практики на застосування примусових заходів медичного характеру.

Реалізація прав людини в ході кримінального провадження

Права людини, як здорової, так і хворої є найвищою цінністю суспільства, а їх захист – головним обов'язком держави. Психіатрична допомога особам, які страждають на психічні розлади, гарантується державою і здійснюється на основі законності, гуманності і дотримання прав людини. Психічний розлад може істотно змінювати ставлення людини до життя, самої себе; а також ставлення суспільства до людини.

Відсутність належного правового регулювання примусових заходів медичного характеру може стати однією з причин неправосудного їх застосування, що завдає шкоди здоров'ю, людській гідності і прав громадян, а також міжнародному престижу держави.

Сучасна процедура регламентації кримінального провадження орієнтована на фіксації першочерговості захисту прав, свобод і законних інтересів громадянина при виконанні судових рішень, в особливу категорію яких виділено психічно хворих осіб. У зв'язку з цим виконання

судових рішень відносно особи обумовлюється здійснення примусових заходів медичного характеру, що є складовими системи особливих порядків кримінального провадження відповідно до глави 39 розділу VI Кримінального процесуального кодексу України [7]. Вказане обумовлено захистом визначеної категорії правопорушників відносно світової спільноти, що встановлює перелік вимог перед державою щодо систематичної оптимізації змістовного наповнення українського законодавства та приведення його у відповідність до діючих міжнародних стандартів.

Проблемність застосування примусових заходів медичного характеру

У провадженні відносно особи, яка підозрювалась або обвинувачувалась у вчиненні злочину, а потім, до факту ухвалення вироку, захворіла на психічне захворювання, що обумовлює потребу в застосуванні примусових заходів медичного характеру, ситуація кардинально відрізняється відносно провадженням щодо неосудної особи. Мова йде про особу, яка в процесі захворювання втратила дієздатність.

При застосуванні примусових заходів медичного характеру, що призначаються судом, виникає ряд проблем. В першу чергу, вони пов'язані з недостатнім правовим регулюванням виконання примусових заходів медичного характеру, а також контролю за їх виконанням. По-друге, ряд проблем організаційного характеру виникає через те, що виконуються щодо засуджених примусові заходи медичного характеру, що призначаються судом, не є пріоритетним напрямком діяльності установ, які їх виконують. Установи, які виконують покарання, вважають застосування примусових заходів медичного характеру "другорядним" напрямком діяльності, хоча останні призначаються за рішенням суду.

Зважаючи на наявність вищевказаних організаційно-правових проблем діяльності установ кримінально-виконавчої системи за застосування примусових заходів медичного характеру щодо засуджених, підвищення ефективності їх функціонування, можна було би здійснювати шляхом належної організації контролю (нагляду) з боку, перш за все, судових органів, органів прокуратури та правозахисних інститутів громадянського суспільства.

Однак і в цій сфері є ряд проблем, що ускладнюють здійснення ефективного контролю (нагляду) за їх діяльністю: в суду відсутні необхідні повноваження для здійснення ефективного контролю; застосування примусових заходів меди-

чного характеру щодо засуджених не належить до пріоритетних питань, що підлягають перевірці з боку органів прокуратури при відвідуванні виправних установ; законодавчо не закріплений предмет громадського контролю в досліджуваній сфері.

Вплив сучасної судової практики на застосування примусових заходів медичного характеру

29.09.2016 року судова палата у кримінальних справах Верховного Суду України у справі № 246кс15 (16) дійшла висновку, що відносно положення пункту 2 частини 3 статті 129 Конституції України та статті 10 КПК, особа, відносно якої вирішувалось питання відносно впровадження примусових заходів медичного характеру, не позбавлена права надавати касаційні скарги відносно прийнятого судового рішення, прийнятого в порядку, зазначеному в главі 39 КПК [7].

Через відсутність прямої вказівки в Кримінальному процесуальному кодексі на право особи, відносно якої визначається питання щодо застосування примусових заходів медичного характеру, оскаржувати судові рішення та виступати ініціатором перегляду, володіти інформацією відносно подання апеляційної та касаційної скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них оскарження, в судовій практиці виокремлюють окремі випадки штучного ізолювання такої категорії осіб від обумовлених прав, а реалізація зазначених прав на захисника чи законного представника втрачає функцію додаткової гарантії [1]. Відсутність або недостатня правоздатність відносно заявника для подання апеляції у кримінальній справі (Paron v. France) визнається ЄСПЛ одним із 4 проблемних напрямків, що обумовлені правом на доступ до правосуддя [2].

Досить цікавою є позиція Верховного Суду, представлена в ухвалі від 27.02.2020 р. по справі № 716/1511/16-к, де суд зазначив: "У рішенні у справі "Горшков проти України" від 08 листопада 2005 року у пункті 44 ЄСПЛ вказано, що ключовим гарантом за п.4 ст.5 Конвенції є те, що особа, яка примусово утримується у психоневрологічному закладі, повинна мати право на здійснення судового перегляду за її власним бажанням. У Пункті 4 ст.5 Конвенції визначається наявність незалежного правового інструменту, за допомогою якого особа, яка утримується, має можливість постати перед суддею, який прийме рішення відносно законності тривалого

утримання" [4].

Припинення застосування примусових заходів медичного характеру відбувається на основі рішення суду, регламентовано обмеженнями територіальної юрисдикції, відносно якого прийнято судове рішення чи організовано лікування. Припинення також відбувається за умови, якщо особа, яка здійснила суспільно небезпечну дію, перебуваючи у стані неосудності, видужала або якщо в результаті змін у стані її здоров'я більше не є актуальними застосування заходів медичного характеру.

Розгляд вірогідності припинення застосування примусових заходів медичного характеру відбувається після подання представника медичного закладу (лікаря-психіатра), де перебуває зазначена особа, відповідно до встановленого порядку у статті 95 та статті 512 ККУ [7]. До подання необхідно додати висновок комісії лікарів-психіатрів, в якому представлена аргументація доцільності завершення застосування медичних примусових заходів.

Припинення застосування примусових заходів медичного характеру також може здійснюватися судовою установою за заявою особи, до якої застосовуються примусові заходи медичного характеру, або її адвоката чи іншого законного представника, у випадку якщо зазначена особа у зв'язку з незадовільним станом здоров'я не здатна свідомо подати до суду відповідну заяву.

Особа, до яких застосовані примусові заходи медичного характеру, повинні бути оглянуті комісією лікарів-психіатрів з регулярністю один раз на 6 місяців для перегляду факту наявності аргументів для звернення до суду із заявою про припинення застосування вказаних заходів. Це право може бути реалізовано в незалежності від того, чи повинно розглядатися зазначене питання судовою інстанцією у встановлений період.

Особа, яку було госпіталізовано до психіатричного закладу в примусовому порядку, повинна підлягати систематичному огляду професійною комісією лікарів-психіатрів не рідше одного разу на місяць з метою виявлення причин для продовження чи припинення госпіталізації.

За умови виявлення доцільності продовження терміну госпіталізації в примусовому порядку понад 6 місяців адміністрація психіатричного закладу зобов'язана надіслати до суду за місцем знаходження лікувального закладу заяву про необхідність продовження госпіталізації.

Також до заяви, в якій зазначені причини застосування примусових заходів медичного характеру, відповідно статті 14 Закону України "Про психіатричну допомогу" [9], додається висновок психіатричної комісії, що обумовлює доцільність застосування примусових заходів медичного характеру. В подальшому продовження застосування примусових заходів медичного характеру проводиться кожного разу на термін, який не може перевищувати 6 місяців.

Керівництво психоневрологічного закладу, в якому перебуває особа, до якої застосовуються примусові заходи медичного характеру, а також адміністрація кримінально-виконавчої установи, у випадку якщо примусові заходи медичного характеру застосовуються за місцем відбування покарання, повинні гарантувати безперешкодну можливість проведення обстеження особи обраним незалежним фахівцем на території закладу.

З врахуванням унікальності справ про застосування примусових заходів медичного характеру, їх скасування (припинення), обумовлену станом психічного здоров'я людини, судовим установам потрібно оперативно вирішувати питання про направлення даної категорії справ до розгляду та проводити оперативно перегляд судових рішень по ним. Під час розгляду справи про скасування (припинення) застосування примусових заходів медичного характеру судова установа, при наявності сумніву в правильності висновків психіатричної комісії, може представити на судовому засіданні представника від психіатричного закладу, який відповідає за надання психіатричної допомоги, а за необхідності – призначити судово-психіатричну експертизу.

Судові установи зобов'язані враховувати, що у справах про скасування (припинення) примусових заходів медичного характеру повідомлення про дату здійснення судового розгляду представника адміністрації психіатричного закладу і власне особи, відносно якої розглядається вказане питання, є обов'язковим, а відповідно частини 5 та 6 статті 13 Закону України "Про судочину та статус суддів", висновки щодо застосування норм права, представлених у постановках Верховного Суду, є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, що реалізуються у власній діяльності нормативно-правовий акт, що включає визначену правову норму, висновки щодо впровадження норм права, представлених у постановках Верховного Суду, повинні враховуватися іншими судовими установами

при реалізації встановлених норм [10].

Наказом Генерального прокурора України від 03.03.2020 р. № 353 [11] визначено завдання діяльності Прокуратури відносно застосування примусових заходів медичного характеру: забезпечення нагляду за додержанням прав і свобод людини, загальних інтересів соціуму і держави при виконанні покарань та інших заходів примусового характеру, які передбачають обмеження особистої свободи, а також здійснення пробації згідно діючих законів України, ратифікованих міжнародних договорів, нормативно-правових документів щодо запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню із затриманими, взятими під варту та засудженими; встановлених діючими нормативно-правовими документами вимог режиму, порядку та умов тримання затриманих осіб, а також осіб, до яких вжито запобіжні заходи у вигляді примусових заходів медичного характеру в умовах, що викликають їх небезпечну поведінку та ін. [3].

При реалізації наглядових функцій за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальному провадженні щодо примусових заходів медичного характеру, прокурори передусім повинні здійснювати перевірку дотримання діючих нормативних актів відносно прав зазначеної категорії осіб та виконання ними своїх обов'язків; встановленому порядку та режиму утримання громадян у зазначених закладах, матеріально-побутового забезпечення, медичного, санітарного обслуговування та харчування хворих; залучення до праці осіб, до яких застосовано примусові заходи медичного характеру, їх пенсійного забезпечення, оформлення інвалідності, при цьому акцентувати увагу на дотриманні законодавчих вимог працівниками психіатричних лікарень, у тому числі при продовженні, зміні або припиненні застосування примусових заходів медичного характеру, розгляді та вирішенні звернень громадян [12].

Одним із найбільш пріоритетних напрямів сучасної судово-правової реформи в Україні є вдосконалення кримінального процесуального законодавства і, зокрема, одного із важливих його інститутів – провадження по виконанню судових рішень про застосування примусових заходів медичного характеру. Адже саме в цьому провадженні одночасно із забезпеченням невідворотності покарання за вчинене кримінальне правопорушення, завданням є і неухильне дотримання прав та законних інтересів учасників цієї стадії [13].

Зазначена система зорієнтована нормативно регламентувати потрібний порядок виконання судових рішень про застосування примусових заходів медичного характеру у кримінальному провадженні вказаними засобами: завдяки виокремленню кримінальної відповідальності за невиконання визначених судових рішень відповідно від різновиду судового рішення; визначення кримінально-правових наслідків невиконання судових рішень у кримінальному провадженні, що пов'язані з врахуванням вказаного юридичного факту як причини для поновлення кримінального провадження за здійснене правопорушення з майбутнім винесенням вироку; наслідки невиконання судового рішення у кримінальному провадженні, пов'язаного з порядком призначенням покарання або умовним звільненням від такого, що полягають у направленні особи для подальшого відбування покарання [14].

Висновки

1. Встановлено, що у кримінальному провадженні першочерговим є дотримання правового поля в питаннях застосування примусових заходів медичного характеру.

2. Прокуратура займає контролюючу роль в оцінці перебігу надання психіатричної допомоги засудженим з метою продовження та припинення часу перебування в установі. Важливою є участь комісії лікарів-психіатрів у створенні ефективних лікувальних умов при застосуванні примусових заходів медичного характеру.

Конфлікт інтересів

Автор ніяких конкуруючих інтересів не оголошує.

Вираз вдячності

Робота виконана відповідно до плану підготовки дисертаційного дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кириченко В. Л. Деякі дискримінаційні аспекти кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. *Юридична наука і практика: пошук правової гармонії: збірник матеріалів Міжнародної юридичної науково-практичної конференції "Актуальна юриспруденція"* (м. Київ, 5 жовтня 2017 р.). К.: Видавничий дім "АртЕк", 2017. С. 145–151.
2. Виткаускас Д. Защита права на справедливое судебное разбирательство в рамках Европейской конвенции о защите прав человека. *Серия пособий Совета Европы*. Воронеж: Элист, 2014. 211 с.
3. Смирнова-Бартенева В. Деякі питання діяльності прокурора при виконанні судових рішень, пов'язаних із застосуванням примусових заходів медичного характеру. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. 2020. № 3. С. 145–151.
4. Zhan Wang, Niyang Li, Mengsi Jiang, Keith Deara, Chee-Ruey Hsieh. Records of medical malpractice litigation: a potential indicator of health-care quality in China. *Bulletin of the World Health Organization*. https://www.who.int/bulletin/online_first/BLT.16.179143.pdf?ua=1
5. Matteo Bolcato, Matteo Sanavio, Daniele Rodriguez, Anna Aprile. Proposal for the application of a quality indicator to medico-legal consultations in the field of medical liability. *Current Pharmaceutical Biotechnology*, 2020, № 21. https://www.researchgate.net/publication/347616378_Proposal_for_the_application_of_a_quality_indicator_to_medico-legal_consultations_in_the_field_of_medical_liability
6. Miha Šepec. Medical Error – Should it be a Criminal Offence? *Medicine, Law & Society*, 2018. Vol. 11, № 1, pp. 47-66.
7. Кримінальний процесуальний кодекс України. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.
8. Ухвала від 24.12.2019 по справі № 716/1511/16-к Касаційного кримінального суду Верховного Суду. <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/86607514>
9. Про психіатричну допомогу: Закон України від 20.12.2018 № 13-р/2018. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1489-14#Text>
10. Про судоустрій та статус суддів: Закон України від 03.11.2020 № 950-ІХ. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>
11. Про організацію діяльності прокурорів з нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян: наказ Генерального прокурора України від 03.08.2020 № 353. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0353905-20#Text>

12. Про прокуратуру: Закон України від 03.12.2020 № 1052–ІХ.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>
13. Дільна З. Ф. Виконання судових рішень у кримінальному провадженні: теоретичний та практичний аспекти. Львів: Сполом, 2017. 240 с.
14. Кіцен Н. В. Правові гарантії виконання судових рішень в Україні. *Вісник Чернівецького факультету Національного університету "Одеська юридична академія"*. 2019. № 2. С. 163–170.

REFERENCES

1. Kyrychenko, V. L. (2017). Deyaki dyskryminatsiyni aspekty kryminalnoho provadzhennya shchodo zastosuvannya prymusovykh zakhodiv medychnoho kharakteru [Some discriminatory aspects of criminal proceedings concerning the application of coercive measures of a medical nature]. *Yurydychna nauka i praktyka: poshuk pravovoyi harmoniyi: zbirnyk materialiv Mizhnarodnoyi yurydychnoyi naukovopraktychnoyi konferentsiyi "Aktualna yurysprudentsiya"* (m. Kyiv, 5 zhovtnya 2017 r.). Kyiv: Vydavnychyy dim "ArtEk" (s. 145–151) (in Ukr.).
2. Vitkauskas, D. (2014). Zashchita prava na spravedlivoye sudebnoye razbiratelstvo v ramkakh Yevropeyskoy konventsii o zashchite prav cheloveka [Protection of the right to a fair trial under the European Convention on Human Rights]. *Seriya posobiy Soveta Yevropy*. Voronezh: Elist (in Russ.).
3. Smyrnova-Bartenyeva, V. (2020). Deyaki pytannya diyalnosti prokurora pry vykonanni sudovykh rishen, povyazanykh iz zastosuvanniam prymusovykh zakhodiv medychnoho kharakteru [Some issues of the prosecutor's activity in the execution of court decisions related to the application of coercive measures of a medical nature]. *Visnyk Penitentsiarnoyi asotsiatsiyi Ukrayiny*, (3), 145–151 (in Ukr.).
4. Zhan Wang, Niyong Li, Mengsi Jiang, Keith Dears, & Chee-Ruey Hsieh. Records of medical malpractice litigation: a potential indicator of health-care quality in China. *Bulletin of the World Health Organization*.
https://www.who.int/bulletin/online_first/BLT.16.179143.pdf?ua=1
5. Matteo Bolcato, Matteo Sanavio, Daniele Rodriguez, & Anna Aprile. (2020). Proposal for the application of a quality indicator to medico-legal consultations in the field of medical liability. *Current Pharmaceutical Biotechnology*, (21).
https://www.researchgate.net/publication/347616378_Proposal_for_the_application_of_a_quality_indicator_to_medico-legal_consultations_in_the_field_of_medical_liability
6. Miha Šepec. (2018). Medical Error – Should it be a Criminal Offence? *Medicine, Law & Society*, 11(1), 47–66.
7. Kryminalnyy protsesualnyy kodeks Ukrayiny [Criminal Procedure Code of Ukraine]. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2013, (9–10, 11–12, 13), 88 (in Ukr.).
8. *Ukhvala vid 24.12.2019 po spravi No. 716/1511/16-k Kasatsiynoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu* [Decision of 24.12.2019 in case No. 716/1511/16-k of the Criminal Court of Cassation of the Supreme Court]. <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/86607514> (in Ukr.).
9. *Pro psykhiatrychnu dopomohu* [About psychiatric care]. Zakon Ukrayiny vid 20.12.2018 No. 13-r/2018.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1489-14#Text> (in Ukr.).
10. *Pro sudoustriy ta status suddiv* [On the Judiciary and the Status of Judges]. Zakon Ukrayiny vid 03.11.2020 No. 950–9. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> (in Ukr.).
11. *Pro orhanizatsiyu diyalnosti prokuroriv z nahlyadu za doderzhannyam zakoniv pry vykonanni sudovykh rishen u kryminalnykh spravakh, a takozh pry zastosuvanni inshykh zakhodiv prymusovoho kharakteru, povyazanykh z obmezhennyam osobystoyi svobody hromadyan* [On the organization of the activities of prosecutors to monitor compliance with the law in the execution of court decisions in criminal cases, as well as in the application of other coercive measures related to the restriction of personal liberty of citizens]. Nakaz Heneralnoho prokurora Ukrayiny vid 03.08.2020 No. 353.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0353905-20#Text> (in Ukr.).
12. *Pro prokuraturu* [About the prosecutor's office]. Zakon Ukrayiny vid 03.12.2020 No. 1052–9.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18> (in Ukr.).
13. Dilna, Z. F. (2017). *Vykonannya sudovykh rishen u kryminalnomu provadzhenni: teoretychnyy ta praktychnyy aspekty* [Execution of court decisions in criminal proceedings: theoretical and practical aspects]. Lviv: Spolom (in Ukr.).
14. Kitsen, N. V. (2019). Pravovi harantiyi vykonannya sudovykh rishen v Ukrayini [Legal guarantees of execution of court decisions in Ukraine]. *Visnyk Chernivetskoho fakultetu Natsionalnoho universytetu "Odeska yurydychna akademiya"*, (2), 163–170 (in Ukr.).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СТАТТЮ (ARTICLE INFO)

Published in:
Форум права: 66 pp. 56–63 (1).

Related identifiers:

10.5281/zenodo.4486526

http://forumprava.pp.ua/files/056-063-2021-1-FP-Kozariychuk_7.pdf

http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2021_1_7.pdf

License (for files):

[Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Received: 29.01.2021

Revised: 18.02.2021

Available online: 23.02.2021

Cite as:

Козарійчук, Д. В. (2021). Забезпечення прав особи при виконанні судових рішень про застосування примусових заходів медичного характеру у кримінальному провадженні. *Форум Права*, 66(1), 56–63. <http://doi.org/10.5281/zenodo.4486526>

Kozariychuk, D. V. (2021). Zabezpechennya prav osoby pry vykonanni sudovykh rishen pro zastosuvannya prymusovykh zakhodiv medychnoho kharakteru u kryminalnomu provadzhenni [Human Rights Guarantees in the Enforcement of Judicial Decisions on the Use of Coercive Medical Measures in Criminal Proceedings]. *Forum Prava*, 66(1), 56–63. <http://doi.org/10.5281/zenodo.4486526>